

рѣдения отъ вѣтреца димъ, зърнж единъ възстанникъ, който правъ, безъ да се снинава, гърмѣше възъ неприятелитъ, съвсѣмъ изложенъ на крушумитъ имъ. Тая дързостъ бѣше цѣла лудостъ.

Огняновъ, изумленъ, позна Кандова!

Поразенъ отъ това, той машинално отиде до него, и въ дима му прострѣ дѣсница и му каза:

— Брате, дай ржката.

Студентътъ се извърнж, погледнж тихо, ледно Огнянова, но му стиснж силно ржката. Това ржкостискание на двамата противника бѣше знакъ на примирение прѣдъ взора на окървавеното отечество, а може би и на прощавание, вѣчна раздѣла...

Една струйка кръвъ облѣ Огняновата ржка, когато държеше Кандовата! Тая струйка истече изъ ржкава на студента.

Огняновъ забѣлѣжи кръвта, но това го не очуди, нито порази, даже не разбра значението на тая струйка тепла кръвъ... Повечѣ го порази това, дѣто видѣ Кандова тука.

Дѣйствително, студентътъ, подиръ като бѣ оставилъ Радината стая, скоро слѣдъ Огнянова, бѣ отишълъ на мѣстото, дѣто се раздавахж оржжия, и отъ тамъ на укрѣпленията къмъ Стара-рѣка... Пратенъ снощи тука съ подкрѣпителното отдѣление, той не бѣше още забѣлѣженъ отъ Бойча, тая заранъ всѣцѣло погълнжтъ отъ залиситѣ на длъжността си.

Огняновъ се отдрѣпнж и се озърнж правъ, около себе си.

Тогава само той забѣлѣжи, че окоптътъ бѣше почти пустъ... Възстапниците бѣхж исчезнжли изъ укрѣплението... Само петма-шестимадуши, между тѣхъ Кандовъ, още останахж и продължавахж огъня, който омършевяваше. Гръмежитѣ разрѣдвахж и отъ другитѣ укрѣпления, сжщо напуцани вече отъ бранителитѣ си. Въ замѣна на това, неприятел-